

Jestli je na nebi Bůh

Marcela Holanová

Úsměvy do všech stran letí,
úsměvy do všech stran jdou.
Chápu, jak asi je ti, vzpomínám.
Pár let už je to zpátky,
vítr podzimní vál.
Byl jste blízko tak při mně
a já ti navzdory zimě, povídám, povídám.

Jestli je na nebi bůh?
Pověz mu několikrát.
Pokud ti popřeje sluch,
že máš mě, máš mě navěky...
Oslov ho: Ó, Pane náš.
Oznam, že při mně chceš stát.
Že vedle mě usínáš, že máš mě, máš mě navěky rád.

Párty všech úspěšných mužů,
dámy, přehlídka rób.
Já však, jakmile můžu,
vzpomínám.
Tráva třpytí se rosou, léto zabředlo k nám.
Vím, že pak jsi měl chřipku.
A já po šestém polibku,
povídám, povídám.

Jestli je na nebi bůh.
Pověz mu několikrát.
Pokud ti popřeje sluch,
že máš mě, máš mě navěky...
Oslov ho: Ó, Pane náš.
Oznam, že při mně chceš stát.
Že vedle mě usínáš, že máš mě, máš mě navěky...
Rád máš jen svůj úspěch.
A co já?
Rád máš rychlost báječných aut.
Já si bláhová připomínám.

Jestli je na nebi bůh?
Pověz mu několikrát.
Pokud ti popřeje sluch,
že máš mě, máš mě navěky...
Jestli je na nebi bůh?
Pověz mu několikrát.
Pokud ti popřeje sluch,
že máš mě, máš mě navěky rád.